

Obecné pokyny pro zpracování

Nebezpečí samovznícení pracovních materiálů

Pokud se při nanášení oleje nebo olejových systémů nebo při čištění nástrojů a podobně používají jemné hadry (obvykle textilní hadry z vlny nebo bavlny) a poté se nechají zmačkané ležet, může dojít k následujícímu: Díky jemným chuchvalcům má olej obrovský povrch a tím i obrovský kontakt s kyslíkem ve vzduchu, který způsobuje vysychání.

Reakcí s kyslíkem ve vzduchu se, stejně jako při spalování materiálů na vzduchu, uvolňuje teplo. Je-li tento hadřík zmačkaný, teplo se v něm hromadí a zvyšuje se jeho teplota, což může vést k jeho vznícení. Hadřík může začít hořet a případně způsobit větší požár, který může vést k velkým škodám.

Proto, jak je uvedeno na etiketách, je třeba takové hadry namočit do vody, nechat rozložené uschnout a teprve poté zlikvidovat, aby se předešlo takovým škodám.

Nekvalitní povrchy

Pokud jsou základní nátěry provedeny tak, že podklad stále nasává, vznikne povrch, který není příliš odolný a není vodotěsný. Proto vždy nanášejte základní nátěr tak pečlivě, aby podklad již neabsorboval, jak je popsáno v technických listech: „Před dalším nebo konečným ošetřením jiným produktem LEINOS je nutné zajistit, aby byl podklad s naneseným základním nátěrem dobře vyschlý a již neabsorboval, aby se zabránilo ochuzení následujících vrstev a tím i nekvalitním povrchům“.

Pokud tak neučiníte, stane se následující: Nedostatečně natřený podklad při finální úpravě nasaje pojivo s rozpouštědlem do hloubky a pigmenty nebo vosky finální úpravy zůstanou na povrchu nevázané.

Takový povrch se může odírat a samozřejmě není voděodolný, takže je nekvalitní. To platí pro všechny systémy, které obsahují olejové pojivo, a to jak pro systémy na vodní bázi, tak pro systémy na bázi rozpouštědel i pro systémy se 100% obsahem pevných látek.

Tloušťka vrstvy při nanášení

Nesmí být překročena spotřeba uvedená na etiketách a v technických listech.

Při příliš silné vrstvě dochází u olejových systémů k potížím se schnutím a narušení povrchu. Důvodem je následující: Olejové systémy LEINOS schnou pomocí kyslíku ze vzduchu, který má omezenou hloubku pronikání do povrchu. Pokud je nanesená vrstva příliš silná, kyslík nemůže proniknout do spodní části této vrstvy, která nevyschne a zůstane měkká.

V horní části vrstvy systém vysychá. Vzhledem k tomu, že sušení je spojeno s mírným zvětšením objemu, dochází k zvlnění této plochy a vytvoření tzv. „pomerančové kůže“. To je možné pouze proto, že spodní, nevysušená část vrstvy zůstává měkká, a tudíž pohyblivá, a nedochází u ní k nárůstu objemu v důsledku nedostatečného vysušení.

Vznik zápachu

Pokud systémy LEINOS, které schnou na vzduchu, nemají k dispozici dostatek kyslíku pro schnutí, řetězce mastných kyselin se na nenasycených místech (dvojně vazby) rozštěpí a vzniknou mastné kyseliny s krátkým řetězcem, které mají nepříjemný zápach.

Proto, jak je uvedeno na etiketách a v technických listech, je třeba během celého procesu sušení zajistit proudění vzduchu, v případě potřeby pomocí ventilátoru. Při stojatém vzduchu povrch odebírá kyslík z přilehlé mikrovrstvy vzduchu. Další kyslík pak není k dispozici a dochází k výše popsanému zápachu.

To platí pro všechny systémy, které obsahují olejové pojivo, a to jak pro systémy na vodní bázi, tak pro olejové systémy na bázi rozpouštědel a olejové systémy se 100% obsahem pevných látek.

UPOZORNĚNÍ: Pro dosažení optimálních výsledků dodržujte prosím technické listy všech použitých produktů. Tyto listy získáte u svého prodejce nebo na adrese www.LEINOS.de. Údaje vycházejí z aktuálního stavu našich znalostí a zkušeností. Nepředstavují však záruku vlastností produktu a nezakládají smluvní právní vztah.